

som har Læs nok med at skaffe det daglige Brød til sig og sin Familie, er, hvis han vil have sine Børn i Skole, tvunget til at lade dem gaa i den Skole, hvor de gaar gratis. Det vil derfor i væsentlig Grad blive dem, det gaar ud over, og jeg kan derfor ikke andet end allerede paa dette Tidspunkt hævde saa bestemt som muligt, at jeg ikke kan forstaa, vi her skal borttage noget af den en Gang givne Ret.

Man siger, at der skal være en Appellinstans. Men man kan ikke lave en saadan, hvordan man end bærer sig ad, uden at fratage Forældrene — jeg kalder det Forældrene, man kan ogsaa sige Skolekommissionen og Sogneraadet — den Ret, de nu har til, naar det fornødne Flertal er til Stede, at kræve en Lærer afskediget. Naar der laves en Appellinstans, bliver Sogneraadet og Skoleraadet en raadgivende Magt i Stedet for at være en afgørende Magt. Jeg kan ikke se, hvorledes man kan lave det saaledes, at det tilfredsstiller til begge Sider. Kan det gøres, skulde det være mig kært. Jeg vil selvfølgelig nødig gøre Uret overfor Lærerne, men endnu i dette Øjeblik indser jeg ikke, hvorledes man kan finde en saadan Ordning.

Hermed skal jeg paa nærværende Tidspunkt slutte.

Stensballe: Det er ikke faa Forandringer i det foreliggende Lovforslag, der er foretaget i Landstinget. Nogle af dem betragter jeg som Forbedringer, andre mener jeg derimod er mindre heldige. Blandt Forbedringer regner jeg, at Præsten er blevet født Medlem af Skolekommissionen. Man faar saa ude paa Landet det samme Forhold som i Byerne. Rent praktisk set er det sikkert det heldigste. Naar der er flere Skolekommissioner i et Pastorat, vilde det dog være uheldigt, om Præsten skulde vælges ind i hver af dem. Og selv om Præsten skulde øve en Indflydelse, som der kunde være et og andet at anke paa, kan den dog ikke være saa overvældende, at de andre Medlemmer ikke skulde danne en tilstrækkelig Modvægt. Det vilde ogsaa være uheldigt, om Præsten skulde kastes ind i den Valgagitation, som der kommer, naar der er Tale om Valg. Jeg er derimod enig med flere ærede foregaaende Talere i, at det er uheldigt, at der er sat 2 Medlemmer af Sogneraadet ind i Stedet for 1. Det ene Medlem vilde være tilstrækkeligt til at holde den nødvendige Forbindelse vedlige. Jeg tror, at det naturlige er, at den almindelige Befolkning, særlig den Del af Befolkningen, der har

Børn i Skolen eller vil faa det, bliver den væsentlig bestemmende med Hensyn til Skolekommissionens S sammensætning. Jeg vilde derfor ønske, at dette kunde ændres igen.

Om Skoledirektionen maa jeg sige, at jeg finder ikke megen Smag i, at der skal være 5 Medlemmer i Stedet for 3. Kommissionen bliver derved mere tungt arbejdende. De 5 Medlemmer kommer vi vel nu neppe bort fra, men nogen Ændring kunde man vel nok faa i S sammensætningen. Jeg har intet at indvende imod, at Amtmanden er født Formand. Det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) sagde, at det kunde være godt i mange Tilfælde, men saa kunde man vælge ham. Jeg ved ikke, hvem der skulde vælge Amtmanden. Amtmanden har i en lang Række af Aar været Formand, uden at der har været nogen Grund til at anke derover, og i det hele bryder jeg mig ikke meget om den Demokratisme, der er saa angst for dem, der ikke er valgte, at man mener, at Folk ikke uden Valg kan gøre Fyldest i deres Ger-ning. For mig gælder det om, hvad der er praktisk nyttigt og forsvarligt i disse Forhold, og derfor tror jeg, det er heldigt, at Amtmanden faar denne Stilling. Derimod mener jeg, det er mindre heldigt, at den Lærer, der vælges ind, skal have Stemmeret. Jeg er der ganske enig med det ærede Medlem fra Hornslet. Der er ikke megen Grund til, at han skal være med til at kalde Medlærere. Skal man beholde ham, mener jeg, at han skulde sidde uden Stemmeret. Jeg kan ikke beklage, at man har taget Konsulenten ud. Man havde i Folketinget givet ham den Stilling, at man, naar der var Uenighed mellem Læreren og Forældrene, kunde paakalde hans Bistand, hvilket vel sædvanligt Læreren vilde gøre, medens Forældrene vilde paakalde Provstens Bistand. Jeg synes, at det er saa uheldigt et Forhold, som det vel kan være. Jeg kan ikke indse andet, end at Konsulentens Stilling, som det er blevet sagt, var af den Beskaffenhed, at han hverken vilde blive Fugl eller Fisk. Jeg tror, at det, der er foreslaaet her, vil være at foretrække, og jeg maa derfor sige, at er der Punkter, hvor jeg synes, at Lovforslaget er undergaaet Ændringer, der er til Skade, saa er der andre Punkter, hvorpaa det har modtaget Forbedring.

Endelig er der tilbage Spørgsmaalet om Afskedigelsesparagraffen, og det er, som det er fremhævet af den højtærede Kultusminister, vel nok den Paragraf, det vil volde størst Vanskelighed at komme til Enighed